

HAINA NOULUI MILENIU

Este un privilegiu pentru mine să-mi exprim considerația pentru Liga Navală Română, organizație care serbează al 80-lea an al unei existențe dedicate promovării în rândul opiniei publice din țară și străinătate a spiritului nobil al mării și oamenilor ei, a intereselor pe ape ale României.

Înființarea Ligii Navale a reprezentat rezultatul eforturilor nemăsurate și neprecupețite ale unor iluștri oameni de cultură și demnitari de stat, care au găsit prin voință, diplomatie și exemplu personal calea de a arăta lumii destinul de putere maritimă al României, bogăția spirituală a locuitorilor acestui tărâm scaldat de Mare și de Dunăre.

Prin asocierea numelui și activității organizației cu imaginea unor oameni de seamă ai timpului, prin deschiderea promovată către cultură, către artă, către subiecte importante legate de geopolitica vremii, prin clarviziunea cu care au fost definite obiectivele și prin fermitatea cu care acestea au fost promovate, Liga Navală Română nu s-a mulțumit cu rolul de figurant de duzină, devenind într-un timp scurt un actor de marcă pe scena societății românești.

Existența nu i-a fost întotdeauna liniștită, iar marea pe care a navigat nu a fost mereu calmă. Furtuna din 1950 a produs mari stricăciuni ambarcației, aruncând-o pe un țărm al lipsei de speranță și scufundând aproape tot tezaurul pe care îl avea la bord. Liga Navală a continuat să trăiască în conștiința celor care i-au fost destoinici marinari, iar când aceștia s-au stins, mitul ei a continuat, transmis fiind către generațiile următoare, odată cu dragostea de mare, de marină, de tot ce le reprezintă. Iar când apele învolburate s-au retras, epava Ligii Navale Române a fost scoasă de sub nisipuri, iar în vele a reînceput să bată vântul prielnic.

Multe i-au fost realizările, materiale și spirituale, de-a lungul timpului. Mulți au fost cei care și-au legat destinul cultural sau și-au început cariera în sau prin intermediul Ligii Navale Române. Nimic nu se poate compara în sufletul oricărui marinar cu amploarea acțiunii inițiate în 1938, prin care spiritului Mircea i se dădea un nou trup – nava care încântă și astăzi ochii privitorilor și de care se leagă toate tradițiile și legendele Marinei Române. Poate doar campania prin care alți oameni inimoși, animați, însă, de același spirit, au smuls din amorfie, la finele anilor '90, pe cei ce uitaseră pe Mircea pradă deznădejdiei și îndiferenței.

Liga Navală Română este astăzi o instituție venerabilă, în care experiența se îmbină cu entuziasmul, iar dinamismul cu moderația. Deși obiectivele inițiale s-au păstrat, ele au îmbrăcat haina noului mileniu și au căpătat valențe dictate de imperatiile timpului, plasate generic într-o nouă dimensiune a relației omului cu marea. Statutul de organizație de utilitate publică, obținut în anul 2007, îi conferă Ligii Navale Române câmp și mai larg de acțiune și deschide noi oportunități de promovare a intereselor maritime și fluviale ale României.

Lată de ce, la ceas aniversar, evoc cu respect pe toți cei care au creat și perpetuat spiritul Ligii Navale Române. Transmit salutul meu celor peste 3.000 de membri, cărora le urez sănătate și puterea de a parcurge un drum continuu ascendent, demn de respect și prețuire.

Bun cart înainte în încercarea dumneavoastră de a aduce Dunărea și Marea Neagră mai aproape de conștiința românilor!

Amiral dr. Gheorghe MARIN,
șeful Statului Major General

Batalionul 307 Infanterie Marină

Terapie prin traiectorii lungi

✎ Locotenent-colonel Dănuț CĂLDĂRARU

Foto: Cătălin OVREIU

Ni se vehiculează pe toate canalele de comunicare, generaliste sau elitiste, despre terapiile prin laser, infrasonete, nămol. Mai nou, săptămâna trecută, în poligonul automatizat Babadag, infanteriștii marini au demonstrat că au efecte benefice pentru spirit, emoții și dinamică în acțiuni traiectoriile lungi. Nu este nici o exagerare. Cartușele de toate calibrele, loviturile cumulative ale aruncătoarelor de grenade antitanc s-au distins în traseele lor până la obiective și ținte izolate, prin unghiuri, forme și săgeți, care spun că aptitudinile trăgătorilor pot fi invidiate chiar și de către Rambo sau Mel Gibson.

Locotenentul și... antitancul!

Locotenentul Claudiu Vișan antrenează plutonul de voluntari al companiei desant amfibiu. Aleargă suta de metri ca Alberto Juantorena, semnalizează operatorul din foisor să ridice obiectivul pentru trăgătorul la AG-7, îi îndrumă pe trăgătorii la puștile cu lunete să modifice elementele inițiale de tragere. „Este un ofițer care promite. A lăsat Bucureștiul, o unitate specială, și a venit la noi. L-am primit cu toată căldura”, spune comandantul unității, locotenent-colonelul Ion Bucur. Ofițerul instructor Vișan este nemulțumit de efectele tragerii asupra țintelor armă reactivă și tanc fixă. Cu o migală de bijutier, își aranjează trusa specială de armurier. Prin șurubelnița fină ca vârful de

ac scoțoceste mecanismul de reglare în înălțime de la înălțătorul optic. Ofițerul renunță la ideea din instrucțiune, aceea cu reglarea pe o planșă specială a aruncătorului de grenade AG-7. Folosește o tehnică și ea anunțată, de altfel, în teoria tragerii, tehnica reglării pe un punct îndepărtat. Discută calm cu Adrian Bolocan, campion la tragerile cu AG-ul. Se hotărăște să fixeze elementele de tragere pe obiectivul armă reactivă, dar nu în centru, ci pe treapta din mijloc, în partea din stânga jos a ei. „Observ greș zona. Permiteți să încerc la marginea de jos a obiectivului, și să măresc înălțătorul cu două diviziuni”, își dezvoltă intenția caporalul Bolocan. După câteva citiri de pe tabelul cu ordonanțele traiectoriilor, scos din porthartă, locotenentul este de acord cu cele solicitate. Ordonă focul. „Moțata”, ținta armă reactivă, cade, nu de bătrână, ci pe bune și pe știință. Nu

poți trece peste bucuria amândurora, care se alintă prin jargonul plăcut scăriței lui Otto-Meserie!

Pe deasupra trupelor

Intră în viteză pe aleea bătută de roțile amfibiilor mașina de luptă comandată de plutonierul Florin Pintilie. Te aștepți să mai fie ceva timp morți. De unde! Comanda locotenentului Geaniu Stoian sparge dealul cu punctul de triangulație. Situația tactică primită nu seamănă cu cele anterioare. De unde din adâncimea dispozitivului de acțiune, transportorul amfibiu are de executat o misiune de foc. Pe deasupra trupelor proprii. Pintilie trece imediat la mitraliere. Învârte mecanismul de ochire în direcție. Îl blochează. Teava se află pe axul unui copac izolat. Cu privirea vigilentă, subofițerul privește pe tablă din plafonieră. Vede valorile unghiulare. Spune ceva despre zona de tragere. Știe că intervalul îi apare la dimensiunea „de două degete în v”. Ordonă deplasarea mașinii spre dreapta și în spate, zece metri. Gata. Foc! Ținta transportor este lovită în centru. Raportează prin stație despre misiunea îndeplinită. Primește alt ordin. Aceleași operațiuni. Atenție, emoție, transpirație și multă încredere. Calități care se dezvoltă prin terapie. A traiectoriilor lungi, normal.

Naufragiul postbelic

În 1945, numărul filialelor s-a redus la 31. După bombardamentul care a distrus localul B.N.R., sediul L.N.R. s-a mutat temporar în holul Subsecretariatului de Stat al Marinei (S.S.M.).

În anul 1946 nu mai activau decât 19 filiale. Liga a făcut o intervenție prin S.S.M. pentru ca o delegație să fie primită de A.I. Kavtaradze, ambasadorul U.R.S.S. în România, în vederea sensibilizării guvernului de la Moscova pentru a retroceda Nava-școală Mircea, construită din inițiativa L.N.R.

În urma donațiilor soților Eliza și Toma Gălăci, liga și-a instalat sediul în apartamentul 7 al imobilului din str. Wilson, nr. 15.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ (II)

✎ Căpitan-comandor
dr. Marian MOȘNEAGU

Desfășurată duminică, 26 mai 1946, în sala de festivități a S.S.M., adunarea generală a L.N.R. a ratificat proclamarea ca membri de onoare a dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Gheorghiu-Dej, ministrul Comunicațiilor, generalul Constantin Vasiliu-Rășcanu, ministru de Război, și Ion Gheorghe Maurer, subsecretar de stat la Comunicații, pentru străduința pusă la Moscova și încununată de succesul retrocedării a o parte din navele noastre de război și de comerț.

În ședința din 23 iunie 1946, Comitetul Central a L.N.R., întrunit după adunarea generală extraordinară, l-a ales ca vicepreședinte pe contraamiralul Nicolae Cristescu, vechi și inimos ligist.

În 1947, Liga Navală mai avea, pe hârtie, circa 10 filiale, însumând 5.000-6.000 membri, singura activitate notabilă fiind editarea revistei *Marea Noastră*.

La 28 octombrie 1947, Ministerul Comunicațiilor, de acord cu Marina Militară și Direcția Marinei Comerciale, a provocat o decizie a Ministerului de Justiție, prin care comitetul era dizolvat și se numea la conducerea Ligii o Comisie Interimară. Aceasta și-a asumat dreptul de a reorganiza funcționarea L.N.R. pe baze democratice, de a modifica statutele în forma corespunzătoare schimbărilor structurale ale statului, de a trece pe baze noi la reorganizarea filialelor și de a trasa sarcini noi acestui organ.

La 9 decembrie 1948, Secretariatul L.N.R., prin secretarul Resortului Organizatoric, locotenent-

comandorul (r) Ion Zaharia, și secretarul Resortului Cultural, căpitanul N. Marinescu, au înaintat comandantului Marinei Militare, comandor Ion Cristescu, propuneri pentru reorganizarea L.N.R.

În aceste împrejurări, în anul 1950, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., în temeiul art. 44, pct. 2, art. 45 din Constituția R.P.R., văzând Hotărârea Consiliului de Miniștri cu nr. 898 din 8 august 1950, a emis Decretul nr. 201 din 24 august 1950, semnat de C.I. Parhon, Marin Florea Ionescu, ministrul Comunicațiilor și N. Profiri, ministrul Justiției, prin care L.N.R. a fost dizolvată și lichidată.

Conform art. 1, au fost trecute de la Ministerul Comunicațiilor în folosința Ministerului Forțelor Armate apartamentul nr. 7 et. II din imobilul bloc situat în București str. Wilson nr. 15 fosta proprietate a Ligii Navale Române, împreună cu toate bunurile mobile inventariate, în care se include și biblioteca ce conține un număr de 3 000 volume. (Va urma)